

***Lied: "Wij mensen zijn slechts van voorbij" van Alfred Bronswijk, op melodie Gezang 467 (LvK 1973)**

1. Wij men - sen zijn slechts van voor - bij,
wij gaan en ko - men als ge - tij.
Geen ze - ker - heid, geen an - ker - grond,
geen daad, geen woord dat blij - vend stond.
Wij bid - den: God die eeu - wig zijt,
wees ons een ha - ven in de tijd.

2. Wij werkers van het laatste uur,
ons doen en laten heeft geen duur.
Al laden wij de ruimen vol,
de zee blijft hoog, de golven hol.
Wij bidden: God die eeuwig zijt,
wees ons een haven in de tijd.

3. Wij varen af, wij varen aan,
tussen de klippen van vergaan.
Niets hier aan dek, noch goed, noch goud
verzekert uiterst lijfsbehoud.
Wij bidden: God die eeuwig zijt
wees ons een haven in de tijd.

***Prijs de Heer mijn ziel**

Prijs de Heer, mijn ziel, en prijs zijn heil'-ge naam.
Prijs de Heer, mijn ziel, Hij redt mij van de dood.

***Ga maar gerust**

1. Ga maar ge - rust, want ik zal met je mee-gaan.
Ik ben je ba - ken, ook in die - pe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal op - staan.
Ik ben de hand die op je vriend - schap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voe - ten uit - gaat.
Ik ben de wind waar - door je a - dem haalt.

2. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

3. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, die verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand, die al je tranen wist.